

Presskit k filmu

nikdy nehovor nikdy

Producentické spoločnosti: NUNEZ NFE, TRINITY PICTURES, JOY DEPARTMENT

Réžia a scenár: **Braňo Mišík**

Producenti: **Oľga Núñezová, Peter Núñez**

Hrajú: **Tereza Kostková, Tomáš Maštálir, Lenka Krobotová, Marek Majeský, Hana Holišová, Ondřej Sokol, Viktória Jaslovská, Vladimír Ďatelinka, Simona Hirková, Mina Matušicová, Štefan Martinovič, Erika Stárková, Pavla Tomicová, Juraj Hrčka, Jana Kovalčíková, Lucia Siposová, Petr Vondráček, Juraj Šoko Tabaček, Branislav Bystriansky, Daniel Fischer**

Distribútor: **BONTONFILM**

Premiéra: **3. 8. 2023**

Žáner: **vzt'ahovka zo života / komédia**

Trailer: <https://youtu.be/BXk026JgXdA>

**Predstavujeme nový film od producentov kinohitov
VŠETKO ALEBO NIČ, PRÍLIŠ OSOBNÁ ZNÁMOSŤ
a V LETE TI POVIEM, AKO SA MÁM**

ÚSPEŠNÝ TÍM PRODUCENTOV # HVIEZDNE HERECKÉ OBSADENIE # ATRAKTÍVNE TÉMY PRE ŠIROKÉ PUBLIKUM # POPULÁRNY ŽÁNER

Všetko alebo nič

850.000 divákov

v 3 krajinách

Slovensko, Česko, Poľsko

Príliš osobná známosť

470.000 divákov

za prvých 8 týždňov

na Slovensku a v Česku

V lete ti poviem, ako sa mám

218 100 divákov na

Slovensku a v Českej
republike

Synopsa

Filmová novinka od producentov kinohitu VŠETKO ALEBO NIČ a režiséra BRAŇA MIŠÍKA (*Klamstvo, Priznanie, Hniezdo*) je dôkazom toho, že všetko zlé môže byť aj na niečo dobré.

Nadžu (Tereza Kostková) a Petra (Tomáš Maštalír) stretávame v čase rozpadu ich manželstiev. Petrov vzťah s manželkou Lenkou (Lenka Krobotová) ochladol dlhým odlúčením kvôli jej práci na misiách v Afrike. Nadin manžel Viktor (Marek Majeský) sa pre zmenu opäť raz „zamiloval“ do mladšej ženy. Nevinná zrážka áut Nade a Petra má za následok, že začnú na seba narážať aj v bežnom živote.

Nadža popri práci učiteľky vedie aj hodiny jogy. Peter je po viacerých zdravotných problémoch s chrbticou nútený zmeniť svoj životný štýl a práve joga mu má v tom pomôcť. Peter spoznáva Nađu v jej prirodzenom prostredí a ich vzájomné sympatie sa začínajú prehĺbovať. Do rodiaceho sa vzťahu však vstupujú nielen ich deti (2 + 2), ale o slovo sa prihlásia aj bývalí partneri. Začína sa tak bláznivá jazda dvoch neúplných rodín, ktorá bude výzvou nielen pre našich hlavných hrdinov, ale aj pre ich blízkych, pretože VŠETKO SA MÔŽE STAŤ.

PIKOŠKY Z NAKRÚCANIA

Najhromadnejšie a najväčšie scény sa nakrúcali v hoteli Zochova chata, kde bolo komplikované zladať nakrúcanie s bežnou prevádzkou. Všetko sa však podarilo vďaka vynikajúcej spolupráci tvorcov a zamestnancov hotela.

Najnáročnejšou scénou filmu bolo pre tvorcov vyvrcholenie hotelovej súťaže, kde rodiny predvádzali finálové vystúpenia. Na vytvorenie pravej finálovej atmosféry filmári v exteriéri hotela postavili stage, použili efektové svetlá, prítomný bol aj DJ a 80 komparzistov.

Postava Moniky využila pri finálovom baletnom čísle dablérku. Aby všetko vyzeralo tip-top, herečka Simona Hirková trénovala choreografiu s profesionálnou baletkou. Tá sa vo filme aj objaví, čo však vďaka šikovnému strihu divák nezbadá.

Jednou z najvtipnejších chvíľ bolo pre filmárov nakrúcanie v saune. Saunový majster, ktorého si zahral

Daniel Fischer, sa aj vďaka improvizácii postaral o kopec zábavy.

Vrásky na čele spôsobila tvorcom mierna zima. Čakanie na sneh v okolí hotela bolo nekonečné, a tak padlo rozhodnutie zasnežiť poriadny kus exteriéru umelo. Diváci to však, vďaka šikovnej práci štábu, v záverečných scénach filmu ani nerozoznajú.

Filmové klapky padali od jari 2021 v rôznych lokalitách. Najčastejšie sa štáb pohyboval v Bratislave a okolí, v hoteli Zochova chata, v krásnom kúpeľnom meste Piešťany, no veľmi netradične a najmä neplánovane aj v africkej Keni. Tam sa točilo v škole, ktorú spravuje Vysoká škola sv. Alžbety. Vďaka spolupráci s tímom zosnulého prof. Vladimíra Krčméryho sa podarilo zabezpečiť na nakrúcanie 300 detí. Za pomerne

rýchly čas – 3 dni – s okliešteným štábom 12 ľudí (bežne býva v štábe okolo 50 ľudí) sa vďaka profesionalite domácich podarilo všetko hladko zvládnuť.

TVORCOVIA

Braňo Mišík – režisér

Ako hodnotíte nakrúcanie filmu Nikdy nehovor nikdy?

Deň pred posledným natáčacím dňom nám na covid ochorela najmladšia herečka, preto sme natáčanie museli odložiť. Celé nakrúcanie bolo nakoniec rozložené takmer do dvoch rokov, takže to trvalo trochu dlhšie, ako sme pôvodne plánovali. Vo filme nám hrajú aj menšie deti a trochu sme sa báli, aby nám veľmi nevyrástli (úsmev). Naša šesťročná herečka Minka nám postupne rástla, dokonca jej vypadli mliečne zuby a narástli jej dospelácke. Preto som mal jemné obavy, aby sa nám to podarilo zachytiť tak, ako sme potrebovali. A aby sme zrazu na placi nenašli napríklad namiesto malého dievčatka veľkú slečnu. Nakoniec však všetko dobre dopadlo a film sme úspešne dotočili.

Celý film sa končí na Vianoce a so snehom to v čase natáčania bolo slabšie. Aby sme poslednú scénu začiatkom januára 2023 mohli vôbec nakrútiť, tak sme prostredie museli umelo

zasnežiť. Takže to bolo celkom divoké.

Ako sa vám spolupracovalo s hlavnými hereckými postavami Terezou Kostkovou a Tomášom Mašťalirom?

Oboch ich poznám, pracovali sme spolu na viacerých projektoch, takže pre mňa je to ďalšia príjemná skúsenosť s nimi. Musím priznať, a nie je to klišé, že obaja sú mimoriadni profesionáli a aj ľudsky sme si veľmi porozumeli. Pre mňa je pri práci veľmi dôležité, aby herec nebol „iba“ herec, ale aby dokázal počúvať to, čo mu hovorím a chápať, že každá zo situácií má aj istý ľudský rozmer. Herecké umenie sa niekedy musí podriadiť tomu, čo danou scénou chceme vypovedať. Toto v sebe obaja majú.

Nerobíme systémom "zahraj to takto", ale snažíme sa situácie nájsť formou, že sa o nich rozprávame. Oni sú tak schopní v priebehu pár sekúnd zmeniť svojím hereckým umením pohľad na danú situáciu. A to je pre mňa veľmi dôležité. Dokážu počúvať, nechajú sa viesť a tým pádom môžu vznikať veci, ktoré sú viac ako len dobre zahrané.

Aký najsilnejší zážitok si odnášate z nakrúcania?

Vo filme sa nachádza jedna moja veľmi osobná scéna. Otec v nej berie svojho syna na skaly, aby ho naučil prekonávať sa. Toto bol jeden z dejových motívov v rámci scenára, ktorý som tam priniesol ja. Je to scéna mňa a môjho syna, s ktorým chodím loziť na skaly. Keď som to strihal a neskôr videl zostrihané, tak viem, že mi tam

zostalo niečo, čo pre mňa nie je len časť filmu, nie je to len scenár, ale je to môj život s mojím synom na tých skalách.

Čím je film Nikdy nehovor nikdy pre vás špecifický?

Práve tým, že do filmových situácií som mohol vniesť svoje pocity. Do filmu sme vniesli niečo, čo podľa mňa zaváňa človečinou. Sú tam záblesky niečoho, pri čom si divák povie, že toto sa naozaj dotklo jeho srdca. Nie je to len môj pocit, povedali mi to aj ľudia, ktorí mali možnosť zábery vidieť, a tým je to pre mňa vzácné.

Ktorá scéna z filmu bola z Vášho pohľadu najnáročnejšia?

Najťažšie paradoxne nikdy nie sú tie scény, ktoré sa spočiatku zdajú ako najťažšie. Najnáročnejšie zo všetkého je nastaviť hercov, vzťahy medzi hercami a ich charaktermi tak, aby to bolo uveriteľné, aby tam vznikla chémia, aby to malo charizmu. Je to ďaleko ťažšie, ako natočiť náročnú scénu. Nie je na to príručka, ako to robiť. Je to vždy otázka šťastia, ako aj toho, že ľudia v tíme sú schopní počúvať to, čo sa im snažím povedať a pretransformovať to do hereckého výrazu.

Máte pred natáčaním nejaký rituál?

Rituál nemám. Snažím sa vstúpiť do každého projektu s otvorenou myslou. Robím to tak, aby moja profesionalita nepredbehla moju intuíciu. Aby tie skúsenosti neprevládali nad akousi obyčajnosťou. Pretože to obyčajné vnímanie je dôležité, aby bol výsledok čo najviac pravdivý.

Ol'ga Núñezová – producentka

Naposledy ste filmovo produkovali *V lete ti poviem, ako sa mám*. V čom sú si s filmom *Nikdy nehovor nikdy* podobné a v čom, naopak, vôbec?

Naša spolupráca s Terezou Kostkovou bola v prípade filmu *V lete ti poviem, ako sa mám* veľmi úspešná, preto sme neváhali a opäť sme stavili práve na túto vynikajúcu českú herečku a tiež na Ondřeja Sokola. Filmy sú si podobné témou hľadania lásky, či už ide o rodičovskú, priateľskú, alebo manželskú lásku. V prípade oboch filmov sa dej sústreď aj na hľadanie šťastia.

Akým kľúčom ste vyberali hlavné herecké obsadenie?

Kasting bol úplne jasný. Oslovili sme Tomáša Mašťalíra a Terezku Kostkovú. Scenár sa obom hercom páčil, tak sme si podali ruky a pustili sa do práce.

Čo sa odohráva v hlave producenta počas nakrúcania filmu?

Veľmi úprimne, asi to, či sme neprekročili rozpočet, či bude film úspešný, ako ho zoberú diváci a či sa pozitívna emócia, ktorú prežívame my na pláci, preniesie aj na nich. A zároveň či tú radosť z práce, ktorú prežívame my, pocíti aj divák. Ja verím, že áno a myslím si, že film *Nikdy nehovor nikdy* by si mal pozrieť každý, kto má rád filmy o láske, hľadaní šťastia a o vzťahoch.

Čo vám spôsobilo najväčšie komplikácie a čo vás najviac potešilo?

Komplikácie nastali, keď sme v januári 2022 chceli mať posledný natáčací deň. Naša najmladšia úžasná herečka vtedy ochorela na covid a posledný natáčací deň sme nakoniec mali až v januári 2023. Táto situácia nám paradoxne dala viac času, celý film sme trochu prehodnotili a rozhodli sme sa dotočiť ďalšie scény. To, čo spočiatku vyzeralo ako komplikácia, bolo pre nás na konci dňa plus.

Dotáčalo sa ale v ďalekom zahraničí, ako ste to celé zorganizovali?

Jednou z lokácií, kde sme nakrúcali, bola aj Keňa. Úžasný zázemie nám tam vytvoril teraz už zosnulý profesor Vladimír Krčmery. Jeho tím nám tam vytvoril skvelé podmienky. Napriek tomu, že výroba bola náročná a vo veľmi krátkom čase sme museli natočiť množstvo scén, tak skúsenosť s jeho tímom a úžasnými ľuďmi bola pre nás nesmierne obohacujúca, za čo jemu i všetkým jeho kolegom v Keni zo srdca ďakujeme.

Tereza Kostková (NAĎA)

Ako by ste tromi slovami opísali svoju postavu – Naďu?

Joga, deti, hľadanie lásky (to je ako jedno slovo ☺).

Čo má Tereza Kostková spoločné s Naďou a v čom sa odlišujú?

Ten životný osud máme iný. Aj čo sa týka počtu detí a aj toho, čo deti robia. Odlišujeme sa aj v spôsobe, akým k veciam pristupuje. Obe však máme spoločné to, že sme zažili rozvod a hľadanie lásky, a to je, myslím, pre tento film kľúčové a postačujúce.

Naďa je učiteľkou telocviku, inštruktorkou jogy. Čo Vy a šport?

Veľmi ma počas nakrúcania bavilo trénovať jogu a veľmi by som sa jej chcela venovať tak často ako Naďa. Najčastejšie som jogu praktizovala práve počas nakrúcania, keď som hrala túto postavu. Jogu milujem, mnohokrát som chodila

na rôzne kurzy a aj kvôli tejto úlohe som veľa cvičila. Šport a cvičenie mi vôbec nie sú cudzie, len mám trochu iné časové dispozície než Naďa. Ale šport ma v živote dosť sprevádza. Medzi 30-kou a 40-kou som trávila veľa času vo fitku, behávala som. Mala som aj trénerku, s ktorou sme veľa cvičili, rôzne cvičenia s gumou a aj jogínske prvky sa tam trochu miešali. Takže cvičenie mi vôbec cudzie nie je, len tá intenzita sa nám s Naďou líši. ☺

Čo bolo na nakrúcaní Nikdy nehovor nikdy pre vás najnáročnejšie?

Je pravda, že práve venovať sa joge tak intenzívne bolo náročné. Musela som veľa trénovať, ráno skôr vstávať, rozcvičiť sa. Keď som pricestovala kvôli rannému nakrúcaniu na Slovensko, tak som si ešte v noci opakovala prvky zostáv, ktoré som mala robiť. Intenzita jogy bola určite najnáročnejšia. Muselo to totiž vyzerieť, že to robím normálne každý deň a že je to môj denný chlebiček. Ale bavilo ma to a v čase nakrúcania to môj denný chlebiček aj naozaj bol. A je to skvelé. Môžem vrelo odporúčať. ☺

Ako sa vám spolupracovalo s Tomášom Mašťalirom?

Čo vám poviem... ☺ Krásne! Je to báječný kolega, skvelý herec, príjemný človek a veľký profesionál. Veľmi sa teším, že sme sa spoznali pri nakrúcaní tohto filmu. Vždy to boli nádherné stretnutia, za ktoré som vďačná. Tomáš sa pozná s mojím mužom, takže to bolo pre mňa aj akési prepojenie ich detstva a spomienok. Trochu som sa tu na Slovensku takpovediac dotkla aj ich sveta.

Aké ste mali pocity po poslednej klapke?

Bola som šťastná, že sme film dotočili. Kvôli poslednému obrazu sme čakali na zimu. No nakoniec sme si to radšej zasnežili, pretože v čase, keď sme to potrebovali natočiť, žiadna zima nebola. Po celý ten čas som sa však tešila, že ma ešte raz čaká návrat na Slovensko medzi tých skvelých ľudí v tíme. Mala som motýle v bruchu, keď som sa vrátila na „miesto činu,“ ktoré mám rada. Je to esencia, ktorá bola potrebná aj pre posledný obraz, pretože aj naše filmové postavy sa vracajú na „miesto činu,“ kde im bolo dobre. Takže môj stav úplne korešpondoval s pocitmi mojej hereckej postavy.

Tomáš Maštálir (Peter)

Vo vašej hereckej kariére ste skvelo stvárňovali viacero filmových i seriálových postáv. Ako ste sa zžívali s postavou Petra vo filme Nikdy nehovor nikdy? Čím si vás tento film získal?

Je to príbeh sympaticky obyčajného chlapa, ktorý sa snaží vysporiadať sa s tým, čo mu život prináša. Je v podstate sám na výchovu dvoch tínedžerov. Síce je v dlhodobom manželskom vzťahu, ale jeho manželka je väčšinu roka pracovne dosť ďaleko v zahraničí, takže je na deti sám. Aj preto dospeje do momentu, keď si povie, že to už takto ďalej nechce. Naučí sa fungovať s nie ľahkými okolnosťami súvisiacimi so starostlivosťou a výchovou detí. Snaží sa s týmito okolnosťami hrať vyrovnanú partiu a aj preto má s deťmi celkom pekný vzťah. Je zodpovedný a jeho deti sú istým spôsobom stredobodom jeho vesmíru. Zároveň čelí výzvam, že s určitými ľuďmi sa jeho životné cesty rozchádzajú. Bez toho, aby sa o to nejakým spôsobom pričinil,

bez toho, aby sa o to snažil alebo na to tlačil, mu zasa prekrížia cestu iní ľudia. A tomuto všetkému sa snaží, myslím, celkom férovo a čestne čeliť. Takže celkovo ma zaujal príbeh aj charakter postavy. A taktiež ma určite film zaujal nielen témou, ale aj tým, ako sa tvorcovia na tú tému pozerali a ako sa ju snažili spracovať.

Ako sa vám pracovalo na filme, čím bolo pre vás nakrúcanie výnimočné? Vyskúšali ste si v tejto hereckej úlohe niečo nové?

Podmienky, produkcia aj zázemie boli skvelé. Zišiel sa tam skvelý tím, ktorého každá zložka sa snažila pracovať čo najprofesionálnejšie a mal som tiež skvelých kolegov, takže sa mi pracovalo veľmi dobre. Novou skúsenosťou bola určite situácia, keď som visel na lanách na strome v dvadsaťmetrovej výške a píliť som konáre. Samozrejme, všetko to bolo pod dohľadom arboristov, aby sme neublížili ani stromom, ani mne. Bola to zaujímavá skúsenosť. Práve vďaka skúseným arboristom som trochu do toho sveta nakukol a zistil som, že ten ich svet a pohľad z vysokých korún stromov je tiež veľmi zaujímavý. Zhodou okolností, arborista je profesia Petra, hlavnej mužskej postavy, ktorú stvárňujem. Možno som sa vrátil aj do chlapčenských rokov, pretože

ako chalan som veľmi rád lozil na stromy a hádam nebol strom, ktorý sa mi nepodarilo zložiť. Vyslovene ma to lákalo.

Vo filme stvárnate postavu výškara Petra. Mnohí ľudia sa výšok boja. Ako ste na tom Vy? Vyhľadáte napr. vysokohorskú turistiku alebo ste radšej nohami pevne na zemi?

Musím povedať, že výškový adrenalín si až tak neužívam. Ak si nejaký užívam, tak ten pozemný. Hoci, ako som spomínal, ako chalana ma vždy lákalo vyliezť na čokoľvek dostupné v dohľade, či už to boli stromy, všelijaké konštrukcie, alebo odstavené žeriavy. Veľmi ma to bavilo. Pri výškach som nepociťoval žiaden náznak nejakého strachu alebo neistoty. Ale vekom sa aj toto asi mení a teraz si výškový adrenalín veľmi neužívam.

Osudy vašej postavy a Nade spojí veľká súťaž. Zapojili ste sa niekedy do nejakej súťaže a ako to dopadlo? Ste súťaživý typ alebo sa radšej držíte hesla, že je dôležitejšie zúčastniť sa ako vyhrať?

Keďže som niekoľko rokov, vlastne celé svoje dospelé dospelé, robil vrcholovo šport a hral som celoštátnu súťaž, tak, samozrejme, v športe je zakorenená istá súťaživosť. Čiže so súťaživosťou som vlastne dospel. Ale nejaké tie roky už mám a musím povedať, že vekom, neviem či je to vo všeobecnosti, alebo len u mňa, sa súťaživosť vytráca. A vôbec aj optika na slová ako „lepší“, „najlepší“ je už akosi úplne iná. Rovnako aj túžba naplniť tieto méty – byť „lepší ako niekto“ alebo „najlepší“. Pretože vekom sa naozaj optika na to, čo tieto pojmy znamenajú, mení. Mám pocit, že človek vekom zisťuje, že ak súťaží, tak súťaží hlavne sám so sebou. Je to skôr o prekonávaní samého seba, svojich limitov alebo zvládání určitých výziev, či už profesionálnych, alebo životných. Možno organizovaných alebo často aj nevyžiadanych výziev.

Vaša filmová postava dostáva v istom momente ultimátum. Buď cvičenie, alebo operácia. Dostane sa tak k joge. Akým športom sa udržiavate v kondícii Vy? Čo je vám najbližšie?

Nevenujem sa ničomu kontinuálne, pretože pri pracovnom programe, ktorý mám, sa ani nedá niečomu venovať na pravidelnej báze. Skôr využívam časové okná, aby som vykonával akýkoľvek druh aktivity. Ako som spomínal, celé svoje dospelé dospelé som vrcholovo športoval. Pre mňa je oveľa ťažšie vôbec sa nehýbať, ako robiť nejakú športovú činnosť. Ak by som dva týždne nepohol ani prstom, tak by som sa asi necítil komfortne, pretože nejakú potrebu záťaže som za tých jedenásť rokov vrcholového športu získal a stále to neprešlo. Takže nútiť sa do nejakej športovej činnosti nemusím. Otázne je, či na to mám pravidelne a dostatočne čas.

V nadväznosti na názov filmu – často si zvyknete v živote hovoriť „Nikdy nehovor nikdy“?

V mojom živote už bolo veru dosť zásadných situácií, ktoré by mi ani v päte nenapadli, že sa mi môžu stať alebo že k niečomu takému môže dôjsť. Ja mám to spojenie „nikdy nehovor nikdy“ v sebe už, povedal by som, celkom dosť silno zakorenené.

Vaše filmové deti o Vás prezradili, že ich prekvapila Vaša zodpovednosť, pripravenosť, profesionalita i ľudskosť. Čo vás prekvapilo na nich? Vyrastajú z nich budúce herecké hviezdy?

Sú vo veku, keď sa to podľa mňa nedá nejakým spôsobom úplne posúdiť. Rozhodne majú talent a danosti a sú vo veku, keď ich môžu rozvíjať, pracovať na nich a zveľaďovať ich, ale ten talent sa dá aj zničiť... Rozhodne majú potenciál. V tejto fáze im budem držať palce a budem veriť, že nájdu dostatok energie, chuti a vytrvalosti na seba pracovať, aby sa im raz podarilo naplniť profesionálne ciele, o ktorých už asi aj teraz snívajú. Základ na to, aby sa to mohlo udiť, tam je, ale to, ako to dopadne, bude závisieť hlavne od nich. Ja im veľmi držím palce a verím, že to v ich prípadoch dopadne dobre.

Režisérom filmu je Braňo Mišík. Nejde o Vašu prvú spoluprácu. V čom vidíte jeho kvality, resp. čo je pre vás ako herca pri spolupráci s režisérom dôležité?

S Braňom Mišíkom mám teraz za sebou čerstvo dve pracovné skúsenosti. Hral som v jeho absolventskom filme na VŠMÚ, tam sme sa stretli prvýkrát, ale potom sme sa profesionálne stretli po rokoch len nedávno. Jedna z nich je práve Nikdy nehovor nikdy. Určite to malo svoj dôvod a význam, že sme sa stretli až teraz. Som vďačný za toto stretnutie aj za spoluprácu s ním. Som v hereckej praxi už nejakých vyše dvadsať rokov, možno už aj dvadsaťpäť. Práce mám za sebou už relatívne dosť. Pre herca je vždy veľmi vítaným darom, ak sa môže pri práci stretávať s režiséromi, ktorí mu dokážu pomáhať vystupovať z nejakých stereotypov a ktorí mu stále dokážu dávať nové impulzy, lebo vďaka nim môže ísť zase herecky niekam inam. Braňo takýmto režisérom určite je, a preto si cením spoluprácu s ním aj na tomto projekte.

V divadle, seriáloch či filmoch vynikajúco stvárňujete množstvo charakterov. Čo vám pomáha „prepnúť sa“ a vcítiť sa do danej roly?

Asi sústredenie sa na všetky momenty, okolnosti a situácie v živote postáv. Presne to všetko, čo nás definuje ako jedinečné osobnosti a vďaka čomu sa správame a reagujeme v súlade s naším charakterom, ktorý je vďaka všetkým tým veciam nejakým spôsobom zadefinovaný a hlboko do nás vrytý. To všetko má ale svoje príčiny a v podstate sústredenie sa na celý súbor týchto vecí pomáha hercovi definovať, o aký typ človeka, charakteru ide. Teda pomáha mi najmä sústrediť sa na všetky momenty, ktoré nás definujú v tom, prečo sme takí, akí sme.

Nad čím zvyknete uvažovať pred prvou klapkou, keď vstupujete do niečoho nového?

Vždy sa snažím čo najlepšie sa pripraviť a zoznámiť sa s príbehom a človekom, ktorého idem hrať. Zvyknem uvažovať nad tým, aby sa nám to podarilo rozbehnúť dobre a správnym smerom. :)

Lenka Krobotová – exmanželka Petra

Keď ste čítali scenár, aké boli vaše pocity? Čo sa vám páčilo na Vašej postave a prečo ste sa rozhodli prijať ponuku zahrať si v tomto filme?

Keď som si prečítala scenár, brala som to ako dobrú komédiu, ktorá má určite svoje miesto v rámci vnímania manželstva, spoločenských vzťahov, určitého humoru a nadhľadu. Smerodajné pre mňa vtedy bolo, že by som si zahrala aj so slovenskými kolegami. Túto ponuku som prijala najmä kvôli spolupráci s Braňom Mišíkom, ktorého si nesmierne vážim. Veľmi sa mi páčil seriál Hniezdo, ktorý režíroval. A, samozrejme, Tomáš Mašťalír. To boli také dva zásadné momenty, keď som vedela, že by som do toho chcela ísť.

Čo máte Vy osobne spoločné s Vašou postavou? Nájdú sa nejaké spoločné črty?

Ja sa vždy snažím v mojich postavách nájsť skôr tie momenty, ktoré mi ju pomôžu viac pochopiť.

Tie črty hľadám v sebe tak, aby sa daná postava prirodzene prelínala s mojou osobnosťou a bola tak pre diváka uveriteľná. Vždy sa snažím porozumieť svetlým aj temným stránkam každej postavy, ktorú stvárňujem. Nikto z nás nie je čierno-biely. Moju filmovú postavu som predovšetkým chápala z hľadiska ženy, ktorá nie je bez citov, miluje svoje deti a zároveň rieši svoju prácu, ktorú tiež miluje a berie ju ako svoje poslanie. Prirodzene a logicky sa v nej bije, ako to celé uchopiť a čomu dať kedy prednosť. Samozrejme, tým pádom hrá dôležitú úlohu aj jej schopnosť vnímať, že je to ťažké vo vzťahu k jej manželstvu, že to nemusí dopadnúť dobre a že každá minca má dve strany.

Dostali ste sa aj do Kene. Ako si spomínate na nakrúcanie v Afrike?

Bolo to veľké dobrodružstvo. Nápad dotočiť dejovú linku v Keni vznikol až v čase, keď som s tým už nerátala. Tvorcovia sa rozhodli moju dejovú linku viac vyrozprávať. Privítala som s nadšením, že som túto možnosť dostala a zároveň, že sme sa na malú chvíľku mohli pozrieť do exotických končín. Bolo to intenzívne, dobrodružné a vzrušujúce. Bolo úžasné vidieť prácu reálnej lekárky priamo v škole, kde sme točili. V miestnych podmienkach, s miestnymi deťmi. Vidieť ich vďačnosť a sledovať ich život zblízka bolo nesmierne vzrušujúce.

Čo všetko predchádzalo nakrúcaniu v Afrike, čo ste museli absolvovať?

V podstate len šok, že tam naozaj poletíme. Nič zvláštneho som absolvovať nemusela, len nejaké zdravotné náležitosti, prečítať si scenár a naučiť sa, naskúšať a spracovať novú dejovú linku.

Vaša postava je lekárka v Afrike, odcestovali by ste za prácou takto ďaleko od rodiska na dlhší čas aj Vy?

Prácu lekárov obdivujem, o to viac tých, ktorí pracujú v teréne, musia zvládať miestne podmienky a prekonávať strasti takých krajov, ako je Nairobi. Je to zjavne tvrdá práca. Obdivujem ich, že to tam takto dávajú. Lekárka, s ktorou sme v Keni spolupracovali, si tam dokonca založila aj rodinu s miestnym mužom, majú 3 krásne deti, práca jej tam ide od ruky, baví ju. To všetko obdivujem, ale sama neviem, či by som toho bola schopná. Predstaviť si to neviem, ale keby som nerobila prácu, ktorej sa venujem, tak možno áno. Ale neviem, či by som mala bunky vôbec vyštudovať medicínu. Skôr asi nie. 😊 Každopádne, obdivujem to.

Ako sa vám spolupracovalo s Tomášom Maštalirom?

Skvele. Je to veľký profesionál, dobrý herec, veľmi láskavý človek. Povedala by som, že sme na seba boli aj tak zdravo emočne napojení. Cítila som, že sa o neho môžem oprieť a že je mi veľkou hereckou oporou. Po všetkých stránkach sa dá povedať, že to bola radostná spolupráca.

Čo bolo pre vás na natáčaní najťažšie?

Celé natáčanie bolo pre mňa vo výsledku veľmi príjemné. Rozumela som postupom Braňa Mišíka aj scenáru, ktorý mi dával určité možnosti, ako tú postavu uchopiť. Spolupráca bola príjemná. Nemám pocit, že by bolo niečo vyslovene náročné. Asi jedine ten presun do Afriky, ale bolo to perfektne naplánované a zorganizované. Najťažšie možno bolo naučiť sa narychlo nové texty. 😊

Máte nejaký úsmevný zážitok z nakrúcania filmu, príp. iný silný moment, ktorý vo vás zarezoval?

Určite vo mne zarezovali momenty nakrúcania v Afrike, keď sme mali počas páuz možnosť prejsť sa miestnou dedinkou a videli sme surový a tvrdý život tých rodín, v podstate v púšti a v prachu. No zároveň tam vidíte, ako málo im stačí ku šťastiu. Práve tá surovosť a pohľady niektorých detí boli pre mňa takým inšpiratívnym momentom, ktorý vo mne rezonoval. Úsmevné bolo, ako nás niektoré sirôtky v škole vítali, ako nám boli vďačné za všetky čokoládky a darčeky, ktoré sme im priviezli, aj to, ako nás chceli stále objímať a vlastne boli vďačné za každé slovo. Takže to bolo úsmevné aj dojemné zároveň.

Čo môžu diváci od filmu očakávať, na čo sa z Vášho pohľadu môžu tešiť, resp. prečo by si film rozhodne nemali nechať ujsť?

Verím, že to bude príjemný vzťahový film s láskavými, poetickými a humornými momentami. Tiež si myslím, že dôležitú úlohu zohrali štáb, herci, tvorcovia, režisér, že sme sa všetci dobre dopĺňali a že vznikol láskavý, úsmevný film s momentami, ktoré zo života všetci dobre poznáme.

Marek Majeský – exmanžel Nade

Vo filme Nikdy nehovor nikdy ste si zahrali postavu záletníka. Čo vás najviac bavilo na tejto postave?

Najviac ma bavilo užívať si predstavu, že moja postava je záletník. :)

Čo bolo na tejto úlohe najnáročnejšie?

Hm, asi nakrúcanie na Dunaji, kde som musel kormidlovať vo vysokej rýchlosti motorový čln so svojou hereckou dcérkou. Zo začiatku nám nebolo všetko jedno, ale potom sme si to užívali.

Ako sa vám na pláci spolupracovalo s režisérom Braňom Mišíkom a s Vašími hereckými kolegami?

S Braňom sa poznáme dlhé roky, pretože sme boli spolužiaci na vysokej škole. Spolupráca bola teda super.

Ako si spomínate na nakrúcanie, v čom bolo možno výnimočné v porovnaní s Vašími inými hereckými úlohami?

Na nakrúcanie si spomínam už trochu hmlisto, pretože prvú fázu nakrúcania som absolvoval už pred dvomi rokmi. Možno tým bolo toto nakrúcanie aj pre mňa iné, keďže druhu fázu nakrúcania som realizoval rok na to a tým pádom som si musel znovu pripomenúť osud mojej hereckej postavy.

Dokáže vás pri hereckých úlohách stále niečo prekvapiť?

Určite. Závisí od konkrétnej hereckej úlohy. Ale ja milujem prekvapenia. 😊

Viktória Jaslovská (BARBORA)

Ako si spomínaš na kasting do filmu?

Celé to prebehlo rýchlo. Posielali sme vopred videá, potom nás z produkcie zavolali osobne a potom nám oznámili, že sme tú rolu dostali. Bolo to veľmi príjemné, veľa sme sa smiali. Bola som prekvapená, aké je to uvoľnené a tomu som sa aj potešila, pretože som tam išla s veľkými nervami.

Ako si zareagovala, keď ti oznámili, že budeš hrať v tomto filme?

Ja som bola sama doma. Rýchlo som volala mame, no tá mi nezdvíhala. Nikto mi nezdvíhal telefón a ja som nevedela, čo mám s tou informáciou robiť. Strašne som sa tešila a skákala som po byte.

Ako to prebiehalo na pláci?

Je to moja úplne prvá herecká skúsenosť. S ľuďmi na pláci sa veľmi príjemne spolupracuje. Všetci si tykáme, občas mi je to mierne nepríjemné, lebo z rešpektu by som zavykala, ale všetci hovoria, že čo robíš, veď

normálne si tykáme. Je to veľmi zlaté.

Ako sa ti spolupracovalo s hviezdami, ako sú Tomáš Mašťalír či Tereza Kostková?

Obaja sú veľmi milí, je to fajn. A sú veľmi profesionálni. Tomáš má napríklad veľa pripomienok, ktoré sú k veci a pre dobro veci. Prekvapila ma jeho profesionalita.

Aká je tvoja postava Barbora? Čo s ňou máš spoločné?

Barbora je drzá, mierne rockerka. To máme možno trochu spoločné, Barbora si ale viac dovoľuje. Ale mám ju rada, podľa mňa je to zlatá baba. ☺

Spomenieš si na najúsmevnejší zážitok z nakrúcania? Čo to bolo?

Keď sme nakrúcali prvýkrát na Zochovej chate. Bola to moja prvá herecká skúsenosť a prišlo mi veľmi úsmevné, ako sa tu o mňa starali, brali mi rekvizity z rúk, aby som ich nemusela nosiť. Bolo to veľmi zlaté.

Vladimír Ďatelinka (MARTIN)

Ako si spomínaš na kasting do filmu?

Mňa režisér poprosil, aby som začal improvizovať a ja som vtedy dostal výpadok.

Ako si zareagoval, keď ti oznámili, že budeš hrať v tomto filme?

Pamätám si, ako som sedel na gauči u nás doma, zazvonilo mi na telefóne neznáme číslo, kde mi vtipne povedali, že majú pre mňa, bohužiaľ, smutnú správu, že sa budeme stretávať častejšie. Hneď som vyskočil a utekal to oznámiť mame.

Ako to prebiehalo na pláci?

Pre mňa je to zatiaľ taká najprofesionálnejšia skúsenosť, už som točil relácie s RTVS, ale toto som ešte nezažil. Ak potrebujeme niekde prespať, vybaví nám hotel, je tu brutálne jedlo, stále sa ma chodia pýtať, či nie som smädný, či nechcem niečo pod zub a tak, takže veľmi príjemná atmosféra je tu.

Vedel by si si zvyknúť na takýto život hereckej hviezdy?

Ja už som si zvykol. ☺☺

Ako sa ti spolupracovalo s hviezdami ako sú Tomáš Mašťalír či Tereza Kostková?

Tomáš na mňa pôsobí ako pravý oco. Tá rola sa mu veľmi hodí. S Terezkou Kostkovou sme kamaráti. Myslím si, že s obomi mám fajn vzťah.

Aké je tvoja postava? Čo s ním máš spoločné?

Martin je skôr introvert, ja viac extrovert. Našou spoločnou črtou je, že počúvame jazz a obaja máme 24/7 v ušiach slúchadlá. Podobní sme si tak na 50 %.

Simona Hirková (MONIKA)

Ako si spomínaš na kasting do filmu?

Neudialo sa tam nič špeciálne. Trochu som zabudla texty, ale bolo to celkovo milé a fajn.

Ako si zaregovala, keď ti oznámili, že budeš hrať v tomto filme?

Ja som mala online vyučovanie, na ktoré som sa po tom telefonáte vykašľala a začala som kričať od radosti.

Ako to prebiehalo na pláci?

Bol tam veľmi profesionálny prístup ľudí, veľmi si to vážim, ľudia sú milí a srdeční. Je to úplne skvelé.

Ako sa ti spolupracovalo s hviezdami, ako sú Tomáš Mašťalír či Tereza Kostková?

Príjemne, sú to veľmi príjemní ľudia. A veľkí profesionáli.

Aká je tvoja postava Moniky? Čo s ňou máš spoločné?

Monika je baletka, takže v tomto smere sa hneď rozchádzame – ja a balet, to vôbec. Spoločné máme to, že sme obe veľmi emotívne a empatické a celkom mi to s ňou sedí.

Spomenieš si na najúsmevnejší zážitok z nakrúcania? Čo to bolo?

Pre mňa bolo najvtipnejšie točenie scény v bazéne, mala som obrovské plavecké okuliare a bolo to celé vtipné.

Mina Matušicová (VIVIEN)

Ako si zareagovala, keď ti oznámili, že budeš hrať v tomto filme?

Predstavila som si jednoducho zábavu, a tak sa aj stalo. Nakrúcanie bolo pre mňa zábavné.

Čo bolo najzábavnejšie?

Asi keď som padala do bazéna. Hrali sme to tak, že som nemala rukávniky a akože ma doň niekto sotil.

Bolo niečo pri nakrúcaní ťažké?

Áno, bola som veľmi unavená, keď sme natáčali Vianoce. Dost' dlho to trvalo, takže už to prestalo byť zábavné.

Ako sa ti pracovalo s tvou hereckou mamou Terezou Kostkovou? Aká je?

Dobrá. Má veľmi rada psíkov. Predtým som ju nepoznala, spoznali sme sa až na kastingu.

Ako hodnotíš svoju hereckú úlohu, páčilo sa

ti to?

Veľmi. Hrala som už v pár seriáloch, ale zatiaľ sa mi najviac páčilo natáčanie filmu. Nikdy nehovor nikdy.

